

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/237/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114225463
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5114225463.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v spore žalobcov: I. I. C. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž., Š. M. D., II. I. J. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. Y. XX, XXX XX Ž., Š. M. D., žalobcovia I. a II. právne zastúpení JUDr. Erikom Končokom, advokátom so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 42 180 163, proti žalovaným: I. I. C., L.. XX.XX.XXXX, P. J. I. T. XXXX/XX, XXX XX P. L. E., Š. M. D., II. C. C., L.. XX.XX.XXXX, P. J. I.L. T. XXXX/XX, XXX XX P. L. E., Š. M. D., žalovaní I. a II. právne zastúpení JUDr. Andreou Vladárovou, advokátkou so sídlom Veľká Okružná 17, 010 01 Žilina, o uloženie povinnosti zaplatiť odplatu za užívanie nehnuteľností takto

rozhodol:

Žalobu žalobcov I. a II. v celom rozsahu zamieťa.

Žalovaným I. a II. priznáva proti žalobcom I. a II. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 25.07.2014 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 29.07.2014 sa žalobcovia I. a II. proti žalovaným I. a II. domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných I. a II. spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom I. a II. sumu 36,43 eur za každý deň obdobia začínajúceho sa dňom, v ktorom žalobcovia I. a II. nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. P. L. E. evidovaným v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX, t. j. dňom 09.01.2014 a končiaceho sa dňom, v ktorom žalovaní I. a II. uvedené nehnuteľnosti vypracú. Súčasne žalobcovia I. a II. žiadali žalovaných zaviazat' nahradit' im trovy konania.

2. Žalobu žalobcovia I. a II. odôvodnili tým, že dobrovoľnou dražbou konanou dňa 25.11.2013 v sídle spoločnosti LICITOR group, a. s., Žilina, osvedčenou Notárskou zápisnicou č. N 1020/2013, NZ 45068/2013, NCRIs 45877/2013 spísanou JUDr. Ľudmilou Chodelkovou, notárkou, došlo k vydraženiu nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, k. ú. P. L. E., a to ako: rodinný dom súpisné číslo XXXX postavený na pozemku T.-Q. Č.. XXXX/XXX, parcela T.-Q. Č.. XXXX/XX - orná pôda o výmere 476 m2, parcela T.-Q. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m2, parcela T.-Q. Č.. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m2, parcela T.-Q. Č.. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 260 m2 (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“), vydražiteľom C. T.. Pôvodnými bezpodielovými spoluvlastníkmi vydražených nehnuteľností boli žalovaní I. a II. Následne kúpnu zmluvou odpredal vydražiteľ sporné nehnuteľnosti žalobcom I. a II. ako kupujúcim, kde bol vklad vlastníckeho práva žalobcov I. a II. k sporným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností povolený na LV č. XXXX, k. ú. P.T. L. E. rozhodnutím Okresného úradu Žilina, katastrálnym odborom č. E. XXXX/XX zo dňa 09.01.2014. Sporné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov I. a II. Dražobník na základe splnomocnenia od žalobcov I. a II. vyzval žalovaných I. a II. na vypratanie sporných nehnuteľností, avšak ku dňu spísania žaloby uvedenej výzve nevyhoveli, nehnuteľnosti nevypratali a neodovzdali. Žalobcovia I. a II. tak nemajú prístup k sporným nehnuteľnostiam v ich výlučnom vlastníctve už viac ako 7 mesiacov. Žalobou podanou na Okresný súd Žilina dňa 31.01.2014, na základe ktorej sa vedie na Okresnom súde

Žilina konanie pod spis. zn. 17C/37/2014, sa žalovaní I. a II. domáhajú určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorou boli vydražené sporné nehnuteľnosti, určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam a určenia vlastníctva sporných nehnuteľností. Ďalej žalobcovia I. a II. uviedli, že dňa 16.04.2014 vydal Okresný súd Žilina uznesenie spis. zn. 17C/37/2014 na návrh žalovaných I. a II., ktorým nariadil predbežné opatrenie, v zmysle ktorého bola uložená žalobcom I. a II. povinnosť znášať užívanie sporných nehnuteľností, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014. Predbežné opatrenie bolo právnomu zástupcovi žalobcov I. a II. doručené dňa 24.04.2014. S odkazom na znenie ust. čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a ust. § 123 Občianskeho zákonníka ďalej žalobcovia I. a II. uviedli, že na základe nariadeného predbežného opatrenia žalovaní I. a II. obmedzujú žalobcom I. a II. výkon vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v podobe obmedzenia sporné nehnuteľnosti držať, užívať a de facto aj so spornými nehnuteľnosťami nakladať. Nesporne v dôsledku užívania sporných nehnuteľností žalovanými I. a II. nemôžu sporné nehnuteľnosti užívať pre seba, tieto dať do výlučného a odplatného užívania tretej osobe, či tieto sporné nehnuteľnosti scudziť bez ľarchy, čím dochádza k porušovaniu základného ústavného práva žalobcov I. a II. vlastníť majetok v rozsahu všetkých obsahových predpokladov uvedeného oprávnenia. Za predpokladu, že žalovaní I. a II. nebudú v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014 úspešní, majú opísané skutkové okolnosti za následok vznik: 1. nároku žalobcov I. a II. na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalovanými I. a II. na ich úkor plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože aj keď existuje právny dôvod užívania sporných nehnuteľností na základe vydaného predbežného opatrenia, nejde o titul, podľa ktorého by žalovaným I. a II. vzniklo oprávnenie, aby také plnenie zo strany žalobcov I. a II. bolo poskytované bezplatne; pripustením opačnej možnosti by okrem iného došlo k porušeniu základného princípu občianskoprávných vzťahov, spočívajúceho v rovnosti účastníkov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a k aprobeovaniu takého výkonu práva zo strany žalovaných I. a II., ktorý nad prijateľný rozsah zasahuje do práv a oprávnených záujmov žalobcov I. a II. a ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka); alebo (podľa právnej kvalifikácie súdu) 2. nároku žalobcov I. a II. na vydanie primeranej náhrady za užívanie sporných nehnuteľností, nakoľko nariadením predbežného opatrenia došlo k vzniku takého právneho vzťahu, ktorý žalovaným I. a II. založil právo (nie bezodplatného) užívania sporných nehnuteľností. Pokiaľ ide o právnu argumentáciu, žalobcovia I. a II. ďalej uviedli, že predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodného obohatenia nie je v zmysle právnej teórie protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia v podobe presunu majetkových hodnôt, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Pasívne legitimovaným je v danom prípade ten, kto bezdôvodné obohatenie získal a aktívne legitimovaný je ten, na ktorého úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Bezdôvodné obohatenie treba chápať ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa bezdôvodne obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a tomu, na ktorého úkor k bezdôvodnému obohateniu došlo, právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. Ako podporný argument pre osvedčenie nároku žalobcov I. a II. na náhradu za obmedzenie ich vlastníckeho práva uviedli žalobcovia znenie ust. čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Nakoľko sa jedná o užívanie sporných nehnuteľností osobami, ktoré nie sú ich vlastníckymi, predmetný nárok (na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. na vydanie primeranej náhrady za užívanie) v danom prípade žalobcovia I. a II. určili ako ekvivalent bežného nájomného, ktoré by získali v prípade prenájmu sporných nehnuteľností, a to vo výške 36,43 eur denne. V prípade neúspechu žalovaných I. a II. v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014 tak vznikne žalobcom I. a II. peňažný nárok voči žalovaným I. a II. v sume 36,43 eur denne za užívanie sporných nehnuteľností žalovanými I. a II. v období od nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam žalobcami I. a II. až do dňa, kedy žalovaní I. a II. vypracujú sporné nehnuteľnosti.

3. Žalovaní I. a II. sa k doručenej žalobe vyjadrili na výzvu súdu písomne podaním zo dňa 05.06.2015 doručeným súdu dňa 15.06.2015. V tomto podaní žalovaní I. a II. namietali, že žalobcovia I. a II. opätovne skúšajú, či im na súde prvej inštancie prejde nezákonný návrh, ktorému pre neurčitosť, respektíve pre neprípustný charakter dávok po neurčítu dobu, nemožno vyhovieť a ktorý z hľadiska svojho obsahu je totožným návrhom, s ktorým sa žalobcovia I. a II. pokúsili dosiahnuť nezákonné obohatenie na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 2C/151/2014-65 zo dňa 19.04.2014, ktorým súd žalovaným I. a II. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne skladať do súdnej úschovy sumu 36,43 eur denne, čo Krajský v Žiline ako súd odvolací napravil tým, že uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 2C/151/2014-65 zo dňa 19.04.2014 pre jeho nezákonnosť zmenil a návrh žalobcov I. a II. v celom rozsahu zamietol. Ďalej žalovaní I. a II. namietali tvrdenia žalobcov I. a II. o tom, že majú nárok na nájom, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014 sa prejednáva neplatnosť dobrovoľnej dražby, na základe ktorej mali nadobudnúť žalobcovia I. a II. domnelo vlastníctvo sporných

nehnutelností. S poukazom na predmet sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014 žalovaní I. a II. ďalej uviedli, že sporné nehnuteľnosti, s užívaním ktorých je spojený nárok žalobcov I. a II. na uloženie povinnosti zaplatiť odplatu za užívanie nehnuteľností v sume 36,43 eur denne od 09.01.2014 až do vypratania nehnuteľností, po vydražení, ešte v trojmesačnej lehote na podanie žaloby o neplatnosť dražby, pôvodný vydražiteľ C. T. odpredal na základe kúpnej zmluvy žalobcom I. a II., a preto na určení neplatnosti dotknutej dobrovoľnej dražby a určení vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, čo je predurčujúcou otázkou v tomto sporovom konaní o žalobe žalobcov I. a II., majú naliehavý právny záujem, lebo podľa údajom katastra nehnuteľností zapísaných na LV XXXX, k. ú. P.T. L. E., sa javí, že sporné nehnuteľnosti nadobudli žalobcovia I. a II. Ide však o neplatný prevod, nakoľko domnelý vlastník C. T., ktorý sporné nehnuteľnosti iba zdanlivo nadobudol v neplatnej dobrovoľnej dražbe, nemohol tieto platne previesť na žalobcov I. a II., nakoľko dobrovoľná dražba nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, z čoho možno odvodiť, že takýto spôsob nadobudnutia vlastníctva, nezakladá ochranu dobromyseľného nadobúdateľa, ako v dražbe uskutočnenej v zmysle Exekučného poriadku, ktorú vykonáva súdny vykonávateľ, ako súčasť výkonu súdnej moci, na rozdiel od dobrovoľnej dražby, ktorú vykonáva súkromná osoba, dražobná spoločnosť, na základe sústavy splnomocnení, ktoré prechádzajú zo záložcu, cez veriteľa, na dražobníka, ktoré však na platný prevod vlastníckych práv, musia vykazovať formálnu právnu a materiálnu perfektnosť, ktorú nemožno zhojiť tvrdením o dobromyseľnosti konania, čo sa v tomto prípade neudialo. Preto žalovaní podali na súde žalobu o neplatnosť dotknutej dobrovoľnej dražby a o určenie vlastníctva sporných nehnuteľností, o ktorej sa na Okresnom súde Žilina vedie konanie pod spis. zn. 17C/37/2014. Až do skončenie konania v tejto označenej sporovej veci, nie sú splnené procesné podmienky na vydanie rozhodnutia, ktorým by bola žalovaným I. a II. uložená povinnosť zaplatiť odplatu za užívanie sporných nehnuteľností v sume 36,43 eur denne od 09.01.2014 až do vypratania nehnuteľností. Preto žalobcovia I. a II. žalobu podali predčasne, keď ešte nie je rozhodnuté o tom, kto je vlastníkom sporných nehnuteľností, keďže až po vyriešení otázky platnosti dotknutej dobrovoľnej dražby a vlastníctva sporných nehnuteľností, bude možné rozhodnúť o tom, či sú žalobcovia I. a II. aktívne legitimovaní vystupovať v konaní ako žalobcovia I. a II., ktorým ako vlastníkom sporných nehnuteľností patrí obohatenie plynúce z ich vlastníctva. Totiž až na základe právoplatného rozsudku v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod spis. zn. 17C/37/2014 bude možné zistiť, či žalobcovia I. a II. sú vlastníci sporných nehnuteľností a aj to, či sa žalovaní I. a II. skutočne obohacujú na úkor žalobcov I. a II. z titulu užívania sporných nehnuteľností, nakoľko počas trvania sporového konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby táto vec je sporná.

4. Súd v sporovú vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 06.02.2018 za prítomnosti právneho zástupcu žalovaných I. a II. a v neprítomnosti samotných strán sporu a právneho zástupcu žalobcov I. a II. Súd od predvolania samotných strán sporu na pojednávanie upustil v zmysle ust. § 178 ods. 1 CSP, nakoľko strany sporu boli v konaní zastúpené advokátom a súd nepovažoval za potrebné vykonať výsluch strán sporu. Právny zástupca žalobcov I. a II. mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené do vlastných rúk dňa 11.01.2018, t. j. so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania podľa ust. § 178 ods. 2 CSP. Strany sporu, ako aj právny zástupca žalobcov I. a II. sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovili a nepožiadali o jeho odročenie.

5. Právny zástupca žalovaných I. a II. na pojednávaní odkázal na písomné podanie zo dňa 05.01.2018, v ktorom žalovaní I. a II. namietali nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcov I. a II. s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žilina v sporovej veci vedenej pod spis. zn. 17C/37/2014, v zmysle ktorého žalobcovia nedisponujú vlastníckym právom k sporným nehnuteľnostiam. Ďalej právny zástupca žalovaných I. a II. na pojednávaní doplnil, že žaloba žalobcov I. a II. bola už od samého počiatku v celom rozsahu nedôvodná. Právny zástupca žalovaných I. a II. tak žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazal žalobcov I. a II. nahradiť žalovaným I. a II. trovy konania.

6. Súd tak na základe listinných dôkazov produkovaných stranami sporu dospel k nasledovným skutkovým zisteniam postačujúcich pre rozhodnutie v tejto sporovej veci (§ 185 ods. 1 CSP).

7. Z obsahu notárskej zápisnice č. N 1020/2013, NZ 45068/2013, NCRIs 45877/2013, spísanej JUDr. Ľudmilou Chodelkovou, notárkou, dňa 25.11.2013 (listinný dôkaz produkovaný žalobcami I. a II. na č. I. 8 spisu) vyplýva, že dňa 25.11.2013 došlo k opakovanej dobrovoľnej dražbe nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P. L. E. evidovaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX ako: rodinný dom súpisné číslo XXXX postavený na pozemku T.-Q. Č.. XXXX/XXX, parcela T.-Q. Č.. XXXX/XX - orná pôda o výmere 476 m², parcela T.-Q. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m², parcela T.-Q. Č.. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m² a parcela T.-Q. Č.. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 260 m² (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“), vlastnícky patriacich žalovaným I. a II. (v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov). Vydražiteľom sporných nehnuteľností sa stal C. T., pričom cena dosiahnutá vydražením bola vo výške 202.500,- eur.

8. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014 (listinný dôkaz produkovaný žalobcami I. a II. na č. I. 24 spisu) nariadil vo veci vedenej pod spis. zn. 17C/37/2014 na návrh žalovaných I. a II. (ako žalobcov I. a II. v označenej veci) predbežné opatrenie, ktorým uložil žalobcom I. a II. (ako žalovaným IV. a V. v označenej veci) povinnosť znášať užívanie sporných nehnuteľností do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP) za nesporné skutkové tvrdenie žalobcov I. a II., že toto uznesenie im bolo doručené (resp. ich právnemu zástupcovi) dňa 24.04.2014.

9. Z čiastočného výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného pre k. ú. P. L. E. zo dňa 20.01.2014 (listinný dôkaz produkovaný žalobcami I. a II. na č. I. 15 spisu) vyplýva, že ku dňu vydania výpisu boli v časti A LV evidované sporné nehnuteľnosti a v časti B LV boli pod B3 evidovaní ako ich bezpodieloví spoluvlastníci žalobcovia I. a II., a to na základe titulu nadobudnutia: kúpna zmluva č. E. XXXX/XX zo dňa 09.01.2014 pod položkou výkazu zmien č. XX/XX. Súčasne k vlastníkom bola pod položkou výkazu zmien č. XX/XX zapísaná poznámka, že nehnuteľnosti boli nadobudnuté dobrovoľnou dražbou. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP) za nesporné skutkové tvrdenie žalobcov I. a II., že sporné nehnuteľnosti mali nadobudnúť ako predávajúci na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 11.12.2013 s vydražiteľom C. T.. Pravdivosť tohto skutkového tvrdenia žalobcov napokon potvrdzuje aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 (odsek 21 odôvodnenia rozsudku).

10. Okresný súd Žilina rozhodol v spore žalobcov: I. I. C.Ď. (žalovaný I.) a II. C. C. (žalovaná II.) proti žalovaným: I. Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., II. LICITOR group, a. s., III. C. T., IV. I. C. T. (žalobca I.) a V. I. J. T.Č. (žalobkyňa II.) vedenom pod spis. zn. 17C/37/2014 o neplatnosť dobrovoľnej dražby a o určenie vlastníckeho práva, rozsudkom č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 (dôkaz označený žalovanými I. a II. na č. I. 73 spisu), tak, že: 1. (1. časť výroku rozsudku) určil, že opakovaná dobrovoľná dražba č. K. XXXXXX konaná dňa 25.11.2013 o 12.30 hod. žalovaného II. ako dražobníka uverejnená v notárskom centrálnom registri dražieb dňa 23.10.2013 pod spis. zn. registra NCRDr č. 6924/2013, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N 1020/2013, Nz 45068/2013, NCRIs 45877/2013 dňa 25.11.2013 spísanou JUDr. Ľudmilou Chodelkovou, notárom so sídlom Žilina, je neplatná; 2. (2. časť výroku rozsudku) určil, že vlastníkom sporných nehnuteľností vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 sú žalobcovia I. a II. (t. j. v prejednávanej sporovej veci pod spis. zn. 6C/237/2014 žalovaní I. a II.); 3. (3. časť výroku rozsudku) konanie o určenie, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 17.12.2010 uzatvorená medzi žalovaným I. a žalobcami I. a II. (t. j. v prejednávanej sporovej veci pod spis. zn. 6C/237/2014 žalovanými I. a II.), ktorej vklad bol povolený pod č. E. XXXX/XX zo dňa 07.03.2011, je neplatná, zastavil a 4. (4. časť výroku rozsudku) priznal žalobcom I. a II. (t. j. v prejednávanej sporovej veci pod spis. zn. 6C/237/2014 žalovaným I. a II.) priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu trov konania. Podľa doložky vyznačenej na tomto rozsudku, rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do častí výroku 1 a 3 dňa 14.03.2017 a čo do častí 2 a 4 dňa 11.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/217/2017-590 zo dňa 31.10.2017, ktorým na odvolanie žalovaných II., IV. a V. bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 v napadnutej časti odvolaním (2. a 4. časť výroku rozsudku), ďalej bol ponechaný rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 v nenapadnutej časti odvolaním (1. a 3. časť výroku rozsudku) a bol priznaný žalobcom I. a II. (t. j. v prejednávanej sporovej veci pod spis. zn. 6C/237/2014 žalovaným I. a II.) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. (dôkaz označený žalovanými I. a II. na č. I. 82 spisu).

11. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP) za nesporné skutkové tvrdenie žalobcov I. a II., že sporné nehnuteľnosti odo dňa 09.01.2014 až doposiaľ užívali / užívajú žalovaní I. a II.

12. Podľa ust. čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

13. Podľa ust. § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa ust. § 456 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

18. Podľa ust. § 489 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa ust. § 194 ods. 1 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

20. Podľa ust. § 194 ods. 2 CSP, ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie príhľadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

21. Podľa ust. § 228 ods. 1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

22. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

23. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predom nadobudnutia jeho účinnosti.

24. Na úvod právneho posúdenia sporu súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že pre úspešné uplatnenie nároku v sporovom konaní je potrebné, aby žalobca preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný v spore a žalovaný subjekt je pasívne vecne legitimovaný v spore.

25. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, t. j. že žalobca je nositeľom uplatneného práva a žalovaný je nositeľom uplatnenému právu žalobcom zodpovedajúcej povinnosti. Prípadný nedostatok vecnej legitímácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení nie je žalobca subjektom tvrdeného práva (nedostatok aktívnej vecnej legitímácie), resp. žalovaný subjektom tvrdenej povinnosti (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie) a žaloba žalobcu proti žalovanému nemu nemôže byť preto úspešná.

26. V kontexte prejednávanej sporovej veci súd poukazuje na to, že žalobcovia I. a II. odvodzovali vznik žalobou uplatneného práva od nimi tvrdeného (svojho) vlastníctva (presnejšie bezpodielového spoluvlastníctva manželov) k sporným nehnuteľnostiam, ktoré mali nadobudnúť dňom 09.01.2014 rozhodnutím Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č. E. XXXX/XXXX zo dňa 09.01.2014, ďalej od skutočnosti, že žalovaní ako nevlastníci sporných nehnuteľností tieto užívali v období od 09.01.2014 do 23.04.2014 (deň predchádzajúci dňu doručenia uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014 žalobcom; pričom týmto uznesením bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bola žalobcom uložená povinnosť strieť užívanie sporných nehnuteľností až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/37/2014 na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014) bez právneho dôvodu a následne od 24.04.2014 naďalej na základe uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014 a napokon, že za toto užívanie im žalovaní neposkytli žiadne plnenie.

27. Z hľadiska právnej kvalifikácie žalobcami žalobou uplatňovaných nárokov, súd posúdil žalobcami uplatňovaný nárok za obdobie od 09.01.2014 do 23.04.2014 a za obdobie od 12.12.2017 naďalej ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ.

28. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ je, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty (reálne došlo ku zvýšeniu aktív jeho majetkového stavu), alebo u neho nedošlo k nezmenšeniu majetku, hoci sa zmenšil mal (napr. ak za neho plnil niekto iný), a to na úkor toho, koho majetkový stav sa tým znížil, prípadne nedošlo k jeho očakávanému rozmnoženiu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ku ktorému dochádza tým, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty plnením, ku ktorému v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod. K získaniu bezdôvodného obohatenia v tomto prípade dochádza okamihom prijatia plnenia.

29. Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 456 Občianskeho zákonníka) je ten, na koho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

30. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z ust. § 451 OZ. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u koho nedošlo k zmenšeniu majetku, hoci k tomu malo v súlade s právom dôjsť.

31. Pokiaľ ide o obdobie od 24.04.2014 do 11.12.2017 (kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016, čím stratilo účinky predbežné opatrenie nariadené uznesením č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014), trvania povinnosti žalobcov I. a II. vyplývajúcej uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-86 zo dňa 16.04.2014 nepochybne malo zodpovedať právo žalovaných I. a II. k sporným nehnuteľnostiam, ktoré vzniklo na základe súdneho rozhodnutia (§ 489 OZ). To však neznamená, že by žalovaní I. a II., za podmienky existencie vlastníckeho práva žalobcov I. a II. k sporným nehnuteľnostiam, boli oprávnení užívať sporné nehnuteľnosti bez poskytnutia primeranej náhrady žalobcom I. a II. ako vlastníkom sporných nehnuteľností, keďže nútené obmedzenie vlastníckeho práva nie je možné bez poskytnutia primeranej náhrady. (čl. 20 ods. 4 Ústavy SR) Nárok obmedzeného vlastníka (v tomto prípade žalobcov I. a II) sporných nehnuteľností na poskytnutie takejto náhrady však nemá podobu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže k majetkovému prospachu žalovaných I. a II. v tomto prípade nemalo dôjsť na základe ani jednej zo skutkových podstát uvedených v ust. § 451 ods. 2 OZ, resp. ust. § 454 OZ. Možno tak uviesť, že v danom prípade bol zo strany žalobcov I. a II. uplatnený žalobou originárny nárok vyplývajúci z ústavnej ochrany ich vlastníckeho práva. Aj v tomto prípade pre úspešné uplatnenie práva žalobou na súde zo strany žalobcov I. a II. (k vyvodu záveru súdu o ich prípadnej aktívnej vecnej legitímácii) bolo nevyhnutné preukázať ich vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, keďže v tomto prípade z cit. ust. čl. 20 ods. 4 Ústavy SR možno vyvodit', že žalobcami I. a II. uplatnené právo vyplýva vlastníkovi.

32. V danom prípade bola otázka vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam medzi stranami sporu od samotného začiatku sporu sporná. Právny predchodca žalobcov I. a II. C. T. mal totiž sporné nehnuteľnosti nadobudnúť príklepom licitátora na dobrovoľnej dražbe dňa 25.11.2013 (§ 27 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. v znení účinnom ku dňu konania dobrovoľnej dražby) Žalovaní I. a II. však namietali neplatnosť dotknutej opakovanej dobrovoľnej dražby a z tejto vyvodzovali, že žalobcovia I. a II. tak od vydražiteľa nemohli nadobudnúť zmluvne (derivatívne) vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, keďže vydražiteľ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na základe neplatnej dobrovoľnej dražby a následne previesť na žalobcov I. a II. viac práv ako sám mal (zásada nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet). Naopak žalovaní I. a II. tak namietali, že nikdy nestratili svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, ktoré nadobudli pred konaním dotknutej dobrovoľnej dražby.

33. V kontexte prejednávanej sporovej veci súd považuje za potrebné pristaviť sa pri otázke materiálnej stránky právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016, ktorým bola v spore, ktorého stranou boli tak žalobcovia I. a II. (ako žalovaní IV. a V.), ako aj žalovaní I. a II. (ako žalobcovia I. a II.), určená (deklarovaná) neplatnosť dotknutej opakovanej dobrovoľnej dražby konanej dňa 25.11.2013 a súčasne určené (deklarované) vlastnícke právo žalovaných I. a II. (ako bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) k sporným nehnuteľnostiam. V kontexte s nastolenou otázkou pre účely odpovede na túto otázku si súd dovoľí zacitovať z rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo 84/2014 zo dňa 25.03.2015: „Rozsudok vyslovujúci, že určitý právny vzťah alebo právo (ne)existuje, tvorí pre adresátov tohto rozhodnutia označených v ust. § 159 ods. 2 O.s.p. (pozn. teraz ust. § 228 ods. 1 CSP) prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 O.s.p.; pozn. teraz § 230 CSP). Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané. Jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím (por. Števček, Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, Komentár, P. 2009, str. 425). Z procesného hľadiska sú právoplatné súdne rozhodnutia záväzné ako prejav autoritatívnej vôle súdu pri výkone súdnictva. Žalobca, ktorý bol účastníkom konania, v ktorom súd vydal právoplatné rozhodnutie ktorým určil, či tu určitý právny vzťah alebo právo (ne)existuje, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný, a preto sa nemôže v inom súdnom konaní úspešne domáhať toho istého určenia, o ktorom už raz bolo právoplatne rozhodnuté. Ak by tak urobil, zastavením takéhoto nového konania súdom sa prejavia účinky právoplatne rozhodnutej veci podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd je v tomto ďalšom (novom) občianskom súdnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný (ust. § 159 ods. 2 O.s.p. predstavuje totiž vo vzťahu k ust. § 135 ods. 2 druhá veta O.s.p. /pozn. teraz ust. § 194 ods. 2 CSP/ osobitnú procesnú úpravu). Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vzťahu medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté.“ Aj napriek skutočnosti, že na prejednávanú vec je potrebné v zmysle cit. ust. § 470 ods. 1 CSP aplikovať CSP, citované závery

Najvyššieho súdu SR formulované ešte v čase účinnosti O.s.p. sú v plnej miere použiteľné aj za procesnoprávnej úpravy danej CSP. Súd tak vychádzajúc z uvedenej materiálnej stránky právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 vychádzal z toho, že žalovaní I. a II. sú vlastníkami sporných nehnuteľností a svoje vlastnícke právo nestratili ani pri opakovanej dobrovoľnej dražbe konanej dňa 25.11.2013. V kontexte uvedeného súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016: „Následkom vyslovenia neplatnosti predmetnej dražby dňa 25.11.2013 týmto rozhodnutím súdu je zánik účinkov príklepu ku dňu udelenia príklepu. Z uvedeného vyplýva, že v takomto prípade k prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa nedošlo. Určením neplatnosti dražby sa obnovuje vlastnícke právo pôvodného vlastníka predmetu dražby. Dňom právoplatnosti sa z vydražiteľa stáva od počiatku neoprávnený držiteľ predmetu dražby. ... Pri výklade o spôsoboch nadobúdania vlastníctva treba klásť dôraz na originárne (pôvodné, neodvedené, prvotné) spôsoby nadobudnutia vlastníctva. Pôvodnosť týchto spôsobov spočíva v tom, že právo vlastníka sa neodvodzuje od žiadneho právneho predchodcu, prípadne vlastníctvo predchodcu úplne zaniklo. Originárne nadobudnutie vlastníctva má obsah, ktorý vopred vylučuje uplatnenie zásady, že nikto nemôže na druhého previesť viac práv, než má sám. Nadobudnutie vlastníctva originárnym spôsobom totiž vylučuje stotožniť tento obsah s oprávneniami predošlého vlastníka, ktoré z rozličných dôvodov mohli byť zúžené alebo modifikované rozmanitými obmedzeniami obsahu vlastníckeho práva. Už ustálenou judikatúrou súdu je príklep súdneho exekútora v dražbe v rámci exekučného konania označený za originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným vydražiteľom, pričom dobrovoľná dražba v skutočnosti nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Pri nadobudnutí veci v dobrovoľnej dražbe sa jedná o prechod nie prevod vlastníckeho práva. Príklep licitátora na dobrovoľnej dražbe je nadobudnutie vlastníctva formou prechodu práv na základe inej skutočnosti v zmysle ustanovenia § 132 Občianskeho zákonníka, takýto prechod práva je teda právnou skutočnosťou, ktorú súd preskúmaval v rámci konania upraveného v § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Zmluvné prevody vlastníckeho práva sú založené v zásade na princípe, že nikto nemôže previesť viac práv než sám má, inak povedané, ani existencia platnej zmluvy medzi prevodcom a nadobúdateľom nemôže spôsobiť prechod vlastníckeho práva na nadobúdateľa, ak prevodca sám nebol vlastníkom.“. Z uvedeného je zrejmé, že Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016 vo vzťahu k žalobcom I. a II. (v uvedenom spore ako žalovaných IV. a V.) aplikoval v plnom rozsahu už zmienenú zásadu súkromného práva *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet* a nepriznal tak ich prípadnej dobrej viere (*bona fide*) pri uzatváraní kúpnej zmluvy s C. T.T. (ako predávajúcim), ktorej predmetom mal byť prevod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na žalobcov I. a II., právnou relevanciu. Ak by tomu tak bolo, nemohol by deklarovat' existenciu vlastníckeho práva žalovaných I. a II. (v uvedenom spore ako žalobcov I. a II.) k sporným nehnuteľnostiam, pretože by tomu bránila práve existencia vlastníckeho práva žalobcov I. a II. (v uvedenom spore ako žalovaných IV. a V.). Súd sa tak prejudiciálne v prejednávanej sporovej veci prejudiciálne nezaoberal vlastníckym právom k sporným nehnuteľnostiam, pričom v plnej miere vychádzal z výroku rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/37/2014-538 zo dňa 24.10.2016, v zmysle ktorého sú vlastníkami sporných nehnuteľností žalovaní I. a II.

34. Na základe vyššie uvedeného tak súd dospel k záveru, že žalobcovia I. a II. v konaní nepreukázali svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a to či už pokiaľ ide o konanie o žalobe žalobcov v časti, ktorou sa domáhali vydanie bezdôvodného obohatenia (t. j. uplatnený nárok za obdobie od 09.01.2014 do 23.04.2014 a od 12.12.2017), ako aj v časti, ktorou sa domáhali poskytnutia primeranej náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva, ako práva vyplývajúceho z ust. čl. 20 ods. 4 Ústavy SR (t. j. uplatnený nárok za obdobie od 24.04.2014 do 11.12.2017). K tomuto záveru súd dospel na základe toho, že v konaní žalobcovia nepreukázali, že by boli vôbec kedy nositeľmi vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Naopak, nositeľmi vlastníckeho práva po celé sporom dotknuté obdobie (od 09.01.2014 doposiaľ) boli žalovaní I. a II., a preto pokiaľ užívali predmet svojho vlastníctva (sporné nehnuteľnosti), realizovali tak len jednu z čiastkových zložiek vlastníckeho práva, vec užívať (*ius utendi*). Žalovaní I. a II. sa tak užívaním sporných nehnuteľností nemohli bezdôvodne obohatiť a získať týmto užívaním majetkový prospech na úkor akejkoľvek inej osoby a ani túto obmedziť v jej vlastníckom práve, z čoho by im plynula povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ), resp. zaplatiť primeranú náhradu (čl. 20 ods. 4 Ústavy SR). Súd tak rovnako dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných I. a II.

35. Pre úplnosť dôvodov tohto rozsudku, súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ žalobcovia uplatňovali svoje nároky aj do budúcnosti, resp. do momentu vypratania sporných nehnuteľností žalovanými I. a II., ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. ku dňu 06.02.2018, by aj za existencie vlastníctva žalobcov I. a II. k sporným pozemkom, nepochybne nedošlo k vzniku bezdôvodného

obohatenia na strane žalovaných I. a II. za obdobie po vyhlásení tohto rozsudku až do vypratania sporných nehnuteľností žalovanými I. a II. (keďže žalovaní I. a II. ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku nepochybne sporné nehnuteľnosti naďalej užívajú). K vzniku takéhoto bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných I. a II. by za obdobie po vyhlásení tohto rozsudku až do vypratania sporných nehnuteľností žalovanými I. a II. mohlo dôjsť len v budúcnosti (t. j. po vyhlásení tohto rozsudku), a preto súd vychádza z ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, musel žalobu žalobcov I. a II. v časti uplatnených nárokov za obdobie po vyhlásení rozsudku do budúcnosti až do momentu vypratania sporných nehnuteľností žalovanými I. a II. zamietnuť aj pre jej predčasnosť.

36. S poukazom na uvedené tak súd už bez ďalšieho zaoberania sa vecou žalobu žalobcov I. a II. zamietol v celom rozsahu. Napokon súd poukazuje na to, že aj samotný žalobcovia I. a II. si boli vedomí toho, že vznik nimi uplatnených nárokov je podmienený platnosť dotknutej dobrovoľnej dražby, čo vyplýva zo samotného obsahu žaloby. Súd sa z tohto dôvodu pre nadbytočnosť už nezaoberal bližšie nespomenutými listinnými dôkazmi produkovanými žalobcami I. a II. a vyvodzovaním skutkových zistení z nich vyplývajúcich.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania podľa cit. ust. § 262 ods. 1 CSP, súd vzhľadom k plnému úspechu žalovaných I. a II. v predmetnej sporovej veci, priznal žalovaným I. a II. proti žalobcom I. a II. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške priznaného nároku súd rozhodne v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).